

Camí Ral³⁵

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Gener de 2013 número 35

Ajuntament de Copons

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons
 Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
 Àngel Guimerà, 8, 08289 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
 Correu electrònic: camiral@copons.net
 www.camiral.net
 Disseny i maquetat: ESPAI GRÀFIC, Igualada
 Dipòsit legal: B-7571-96
 Tiratge: 300 exemplars

Publicació periòdica
Imatge portada: Pissarra de música de l'escola **Foto:** Alumnas CEIP Copons
Coordinació: Elisenda Mercadal Segura, Núria Pons Torrents, Montse Soteras Corbella i Maria Gràcia Carreras Verdaguier
 Agraïm la col·laboració d'Ingrid Saumell Gassó i Maria Pilar Carreras Verdaguier

Sumari

- 3 Editorial
- 4 Eines i feines del camp V. El paller i la pallissa
- 6 Sant Sebastià
- 8 El ballet de Déu de Copons
Quan nocar era el final d'un cicle industrial
- 9 Casal d'estiu
Cursets de natació
- 10 Els infants de L'Ametller celebren la Tardor i la festa de Sant Martí
Xerrada sobre pedagogia Waldorf a Primària
Sabieu que aquest Camí Ral és molt especial?
- 11 Esports
Santa Cecília
- 12 L'entrevista
- 13 Els alumnes curs 2012-2013
- 14 Papallones de Catalunya i el seu món, 2a part
- 16 Festa Major d'Estiu
- 17 La Jaula de las Locas, Grup de teatre La Barraca
- 18 Concert solidari en benefici de la Fundació Vicenç Ferrer a Copons
Hereu i pubilla 2012
- 19 Mercat d'artesanaria La Magdalena
El Drac Blanc de Copons
- 20 Memoral, recuperació de la memòria oral d'un poble
Actuacions Bastoners de Copons
- 21 Trobada de coponencs nascuts els anys 1946 i 1947
Els bastoners varem actuar a la Fira Mediterrània de Manresa
- 22 Resum de fets, activitats i actes. De juliol a desembre de 2012
- 23 Horts de Copons
- 24 Què s'està fent ...
- 25 Microconte. Els morts no ploren
Associació Esportiva Copons
- 26 Senyeres: Castell de Santa Caterina
- 27 Transports i telèfons d'interès

Millor publicació periòdica d'àmbit local

Millor butlletí municipal de l'any

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

Editorial

**l'arbre dels desitjos de Camí Ral
 et desitjo dignitat,
 amor amb alegria,
 il·lusió amb coratge,
 comunió per compartir,
 generositat amb humilitat,
 compromís amb solidaritat,
 consciència amb responsabilitat.
 I que sabedors de la dificultat
 d'assolir aquests propòsits,
 sapiguem fer l'esforç per a
 millorar com a persones,
 créixer com a poble
 i posar sòlids fonaments
 per aixecar un país.**

Bon 2013!

Eines i feines del camp V

El paller i la pallissa

Montserrat Galí Segués

Pallissa antiga

Pallissa actual

Un home alt i gros
que només té un os,
davant l’era s’està,
com el van deixar.

Aquest gran home de
la cançó, com tots ja
sabeu, és el paller: un
gran munt de palla
de les batudes que,
normalment, es feia
prop de l’era. El paller
era la reserva de palla
per poder alimentar al
bestiar i fer-los el jaç
durant tot l’hivern. La
palla també servia pel
jaç de les persones.

Per parlar del paller reculem en el temps, que situem als anys 30 del segle passat, i explicarem la trifulga que va passar el nostre amic Roc (l’aprenent de pagès). Aleshores en Roc era un marrec de 9 o 10 anys, espavilat i amb ganes d’ajudar sempre als de casa. Encara era massa jove per poder batre però cada migdia pujava amb la mare el dinar a l’era, on aquell dia es fes la batuda. S’hi quedava tota la tarda per ajudar a passar l’estiràs, escombrar... les feines no

molt pesades en les que ell podia participar i de les que se sentia molt cofoi. Aquell primer dia de batre també havia pujat a l’era el seu cosí, en Peret, que tenia la seva mateixa edat. Ja havien dinat quan el pare molt seriós va dir a en Roc:

— *Roc, vés amb en Peret a l’era de Can Ribes i els dius que et donin “el motllo de fer paller”.* Com que aquest any tenim força palla començarem a fer el paller aquí al costat de l’era.

— *I què els dic?* — contestà en Roc estranyat d’aquella petició.

— *Els dius que quan haurem acabat ja els el tornarem.*

En Roc i en Peret, amb plena calor, van arribar-se fins a l’era de Can Ribes. Allà tothom aprofitava l’hora més forta de sol per fer la migdiada. Al principi no gosaven despertar a la gent, però, amb les ganes de fer les coses bé que sempre tenia en Roc, finalment es va decidir a parlar:

— *Bona tarda a tothom! Venim a buscar “el motllo de fer paller”.* Diu el pare que quan acabem ja el tornarem. Què ens el poden deixar? — digué en Roc.

En sentir aquestes paraules el xicot de la casa es va despertar ràpid com el vent i els digué amablement:

— *Oi tant!! Espereu-vos una mica aquí a l’ombra que us el vaig a buscar.*

El xicot va entrar a la cabana on guardaven els estris i va omplir un sac d’espart amb ferregots i alguna pedrota. El lligà ben fort i mentre els el donava, digué:

— *Aquí el teniu, porteu-lo amb compte que no es perdi cap peça.*

— *Sobretot !!* —afegí l’amo de Can Ribes

— *que no se us deslligui i no es perdi res!*

— *I si podeu torneu-lo avui mateix !* — reblà el vell de la casa, molt rialler.

— *No pateixin que el tornarem el més aviat possible. Bona tarda i moltes gràcies!*

— contestà en Roc.

Entre els dos cosins van agafar el sac i empengueren el camí de tornada. El sac pesava força i sovint tenien de canviar de mà perquè els quedava adolorida. Entre el pes i la calor als dos marrecs els calia reposar de tant en tant. Arribaren a l’era ben cansats i suats.

— *Aquí teniu “el motllo de fer paller”, que, redimoni!!!, pesa com un ruc.* —digué en Roc.

Tothom es posà a riure. Prengueren el sac, el van obrir i els mostraren que dins hi havia pedres i ferregots.

— *Ja us hem enredat!! Aquesta broma és una tradició que es fa al noiets treballadors i eixerits com vosaltres.* — va afirmar el pare.

— *Caram oncle, quina bromada més pesada!!* — va exclamar en Peret.

— *Com que heu complert de valent aquí teniu una bona ració de galetes i préssecs, que bé us ho mereixeu!!* — afegí la mare acaronent els cabells suats dels dos nanos.

— *Ara entenc perquè els de Can Ribes estaven tots amables i riallers quan ens van donar el sac... Vaja aquell xicot!... Ara que, escolta Peret, els tornarem el sac amb alguna bromada a dins!* — va concretar en Roc.

Els dos marrecs s’assegueren a l’ombra i van fer uns bons tragos d’aigua fresca del cànir i menjaren galetes i préssecs a dojo.

Fer paller

No sempre a les cases de pagès tenien pallissa per guardar la palla i conservar-la per a tot l’hivern. Els calia fer un bon paller. També si la pallissa era petita calia fer paller. I si l’any era abundós també es feia un paller per guardar la palla sobrerera i vendre-la més endavant .

En algunes zones de Catalunya per fer paller plantaven un pal llarg a terra, que els servia de suport i al seu voltant anaven col·locant la palla. Un cop acabat posaven una olla de terrissa al capdamunt del pal per evitar que l’aigua de la pluja es filtrés dins el paller.

Per altres indrets es solien fer paller molt més grans. Podien fer vint metres per vuit i una alçada de sis o set metres. Als que els feien els calia experiència: per fer-hi cabre tota la palla i per evitar que se’ls obrís pel mig. En tots dos casos un home es posava a dalt del paller per atapeir ben bé la palla que un altre, des de baix, la hi anava donant amb la forca pallerera. Cada dia calia fer paller per evitar que el vent fes volar la palla i s’hi posaven cordes, d’un costat a l’altre, amb un bon pes (troncs o pedres lligades a cada extrem de les cordes). Es deixava el paller així, que s’assentés, i quan s’havia acabat el batre de totes les eres venia la feina de posar una capa d’argila al damunt. Amb l’argila s’evitava que l’aigua penetrés dins el paller i podrís la palla.

Cobrir el paller amb argila

Calia tenir argila fina, garbellada, que es pastava amb aigua. Amb ajuda d’escales llargues, recolzades al paller, s’hi enfilava un home que anava escampant, amb la mà,

l’argila per sobre de la palla. Un altre home li pujava galledes d’argila pastada. Sempre es començava a argilar començant per dalt i es feia una capa prou gruixuda per que l’aigua de la pluja no la desfés.

Fer paller i cobrir-lo amb argila eren feines pesades, però tenien la gratificació de ser un bon rebost per tot l’any pels animals i pel jaç. Anar a pelar palla (treure palla del paller) a l’hivern també era poc agradable ja que a les eres sempre feia molt vent. Per arrencar la palla del paller es feia servir el pelador i també la broca (eixartells).

Enyorança

Actualment d’homes grans i grossos amb un sol os i plantats davant de l’era ja quasi que sols es veuen en els pessebres de Nadal.

Pels menuts el paller era divertit: un lloc on jugar, on amagar coses... També les pallisses plenes de palla eren la gran diversió de la canalla: saltar, fer tombarelles....

Actualment de la palla se’n fan bales ben atapeïdes que es guarden en grans pallisses. Tot ben mecanitzat i inclús amb energia solar. Poc s’ho pensava en Roc tot aquest progrés... mentre traginava "el motllo de fer paller"! ■

Broca o eixartell

Pelador

Forca pallerera

ROGER TUDÓ GALI

Cami Ral

Fer paller

Argilant el paller

Sant Sebastià

Carles Muñoz Pallarès

La festa major d’hivern de Copons es celebra en honor de Sant Sebastià, el dia 20 de gener.

Màrtir canonitzat antigament, Sebastià és un dels sants que s’ha guanyat amb més força la confiança dels creients, en moltíssimes localitzacions geogràfiques, des del principi de la propagació del cristianisme, superant amb escreix el rànquing dels patronatges. Fou confirmat el tercer dels set “defensors de l'Església” ja al segle VI, compatró de Roma després de Pere i Pau, i exemple de l'ideal de Cavaller Cristià a l'Edat Mitjana.

Ha estat també un reconegut model artístic que es presenta en una abundant iconografia, i que reapareix en l'art amb notable freqüència, tractat per una gran part dels artistes clàssics, especialment del Renaixement. Aquest fet li ha donat al llarg del temps una eminent popularitat. La representació més habitual ens mostra el sant despullat i estacat a un arbre o columna, perforat amb fletxes.

Ja que a Copons tenim també com a compatró un sant tan universal, anem a conèixer-ne uns quants aspectes.

Sant Sebastià segons La Passió de Sant Sebastià

El papa Sixte III (432-440) instal·là al cementiri de les catacumbes, a la via Àpia, prop de Roma, una comunitat monàstica, que esdevingué un veritable centre de peregrinacions. Allí s’hi havien conservat durant un temps les restes de Sant Pere i Sant Pau, i s’hi trobava, com encara actualment, la tomba de Sant Sebastià. Un dels monjos d’aquesta comunitat fou qui probablement redactà la Passió de Sant Sebastià, text que gaudi d'un gran èxit i que consolidà i difongué la veneració pel sant. L'autor s’inspirà en les referències que sobre Sant Sebastià ja es tenien des de temps antics: una seria l'esment que se'n feia al *Depositio Martyrum* (la llista o calendari més antic de festes de màrtirs, del 354) i posteriors calendaris litúrgics; una altra seria un comentari al salm 118 (20, 44) que fa Sant Ambrós de Milà (+ 397). En el segle XIII la Passió de Sant Sebastià s’inclogué a la famosíssima Llegenda Àuria (col·lecció d'hagiografies publicada el 1260 per Jacopo da Varazze –bisbe de Gènova-, traduïda al català

ja en aquella mateixa centúria, i que fou llavors, amb la Bíblia, l'obra més llegida i copiada). Es consagrava, d'aquesta manera, la notorietat del text al llarg dels segles posteriors. Segons la Passió de Sant Sebastià, nasqué durant la segona meitat del segle III a Narbona (actual Llenguadoc-Rosselló, França), d'on era el seu pare, però es crià a Milà (actual Llobardia, Itàlia), d'on era la seva mare. Entrà a la guàrdia pretoriana on, per la seva fidelitat i lleialtat, els emperadors Dioclecia i Maximià (286-305) l'escolliren, ben aviat, com a membre de la guàrdia personal amb altes responsabilitats. Ell no pretenia els ascensos, però la confiança imperial li permetia, animat per la seva família, dur a terme el seu somni: desplegar una eficaç campanya de suport i assistència als cristians empresonats, com també la propagació de l'Evangeli a famílies nobles i magistrats de Roma.

Sostingué i confortà els germans Marc i Marcel·lí, i convertí llurs pares Tranquil·lí i Màrcia, que en un principi volien fer abjurar de la fe als primers. Convertí també el matrimoni Nicostrat i Zoè, després de retornar la parla a ella (que havia perdut a causa d'una malaltia). Amb tots ells foren catequitzades i batejades moltes persones de la noblesa romana (Claudi, Simforosa, Felicíssim, Feliu, Agrest Cromaci, Tiburci, ...). Els emperadors Dioclecia i Maximià enduriren la persecució contra els cristians i tota la comunitat cristiana de Roma s’aplegà atemorida entorn del papa Caius (283-296), que distribuí a cada creient una responsabilitat diferent davant del perill. A Sebastià li adjudicà el títol de *defensor Ecclesiae*, en un moment en què els màrtirs es van anar succeint precipitadament. La intrèpida activitat de Sebastià, acompanyada de fets notables i prodigiosos, comportava una intensa propagació del cristianisme. Tot això, unit al seu zel per l'assistència als empresonats i a la pietosa sepultura dels màrtirs, no va passar desapercebut. Així és com, després de donar sepultura als màrtirs coneguts com els Quatre Coronats (Claudi, Nicostrat, Càstor i Simpronià, segons una de les versions transmeses llegendàriament), Sebastià fou denunciat i cridat a judici pels emperadors. Comprovada la fermesa de la seva professió cristiana, el condemnaren a mort: fou lligat, pels seus companys, nu a un tronc i assetjat de tantes fletxes que semblava un eriçó. Creient-lo mort, l'abandonaren al pal. A la nit, Irene (vidua del màrtir Càstul) i altres cristians s'acostaren a recuperar el cos per a donar-li sepultura. Adonant-se que encara era viu, Irene el feu traslladar al seu palau,

Imatge de Sant Sebastià de Santa Maria de Copons

on el guarí amb afecte i, sorprenentment, es restablí ràpidament. Els cristians suplicaren a Sebastià que abandonés Roma. Tot el contrari, ell reptà públicament l'emperador, en ple ofici d'una cerimònia al temple d'Hèrcules, per perseguir els cristians i proclamà solemnement la fe en Crist. Sebastià fou seguidament capturat i colpejat a garrotades fins a la mort. El martiri tingué lloc, segons la Passió de Sant Sebastià i altres fonts documentals, el 20 de gener de 304. El cos es tirà a les clavegueres per evitar que els cristians poguessin recuperar-lo i venerar-lo. El sant es manifestà, en somnis, a la matrona Lucina, indicant-li on jeia el seu cos i ordenant-li de sepultar-lo on es veneraven les relíquies de Sant Pere i Sant Pau, a la via Àpia. Fou enterrat, doncs, a les catacumbes que avui porten el seu nom.

Relíquies

Pel fet d’haver estat enterrat en el mateix indret on es veneraven les relíquies de Pere i Pau, i trobar-se aquest en un lloc tan transitat com la Via Àpia, la seva tomba aviat fou el destí de continuats pelegrinatges. Aquests creixeren exponencialment quan als voltants del segle VII s’atribuïren grans miracles i prodigis al sant. En el segle IV, sobre les catacumbes, s’hi construí una basílica anomenada *Ecclesia Apostolorum*. A partir del segle IX preval la denominació de Basílica

Detall de l'altar de Sant Sebastià a la Basílica de Sant Sebastià de les Catacumbes de Roma.

de Sant Sebastià de les Catacumbes, com avui, donat que les restes dels Apòstols ja no s'hi guardaven. La Basílica actual de Sant Sebastià de les Catacumbes és del segle XVII. Hi trobem, d'una banda, un monumental altar dedicat al sant, i per l'altra, la capella de les relíquies que conté una pedra amb una empremta dels peus de Jesús, una de les fletxes que matà al sant i part de la columna on el lligaren per al seu suplici. El crani del màrtir es venera a la Basílica dels Quatre Coronats, també a Roma, des del segle IX. A l'església de Sant Medard de Soissons (Picardia, França) s'hi honren restes de Sant Sebastià, igualment des del segle IX. El gran desig de posseir vestigis del màrtir ha provocat que força més indrets hagin cobejat en el passat o suposin tenir avui relíquies de Sant Sebastià, però a part de les tres localitzacions esmentades anteriorment, l'autenticitat de les mateixes en altres emplaçaments és dubtosa.

Patronatges

Sant Sebastià ha estat un dels sants més invocats per a intercedir i fer cessar les epidèmies i pestes. Des de 1466, per exemple, Sant Sebastià és protector de Barcelona, en virtut d'un vot pronunciat pel Consell de Cent, després de patir una de les moltes epidèmies que delmaren la població durant l'Època Medieval i el Renaixement. La imploració al sant es féu extensiva per a les plagues, les epidèmies del bestiar, les invasions saquejadores, la pirateria, les sequeres, ...

Se'l nomenà patró de molts gremis vinculats a la fabricació d'armament medieval (fletxers, arquers, ...), dels tapissers, dels mercaders de ferro, ... A dia d'avui molts devots s'hi adrecen per demanar-li reconfort en el que es considera el flagell contemporani de la manca de convivència i disgregació social, que degrada la dignitat humana. D'altra banda, encara que no està reconegut oficialment, se'l té com a patró dels homosexuals, degut a que la representació del sant com a jove despullat en el moment del martiri, ha estat motiu recurrent de la iconografia homosexual. En connexió al paper de guardià contra les epidèmies, actualment també se'l contempla com a protector contra la SIDA. Trobem el seu patronatge, entre d'altres llocs, i gairebé sempre en relació al prec per a la protecció contra epidèmies o plagues, a: Alcoi, Cunit, Vilagrassa, Vinaròs, Riudoms, Benetússer, La Pobla de Vallbona,

Matadepera, Monistrol de Montserrat, Sollana, Palma de Mallorca, Huelva, Donostia, Tafalla, Uclés, Rio de Janeiro, ... Com a sant a qui s'ha confiat la protecció de pobles, té dedicades un bon nombre de torres de guaita i fortificacions als afores de les poblacions. Hi ha una tradició molt viva i popular a casa nostra, potser la més remarcable, que encara es manté amb força des del segle XV: el pelegrí de Tossa de Mar. Ja fa més de 500 anys que es féu un vot de poble a Sant Sebastià perquè parés els estralls provocats per una pesta que assotava moltes poblacions de la costa. El prec fou escoltat i des de llavors, cada any, el dia 20 de gener, la vila de Tossa de Mar envia un pelegrí a la capella de Sant Sebastià de Santa Coloma de Farners, per a palesar l'agraïment del veïnat pel favor rebut. El pelegrí, del qual no es coneix la identitat fins el mateix dia i que és una persona diferent cada any, va vestit amb una esclavina decorada amb petxines i recorre a peu i en silenci, seguit per una munió de vilatans, els 40 km que separen les dues poblacions. El dia comença a les 7 del matí celebrant una missa a la capella de la Mare de Déu dels Dolors. En arribar a Santa Coloma es celebra missa i es canten els goigs. L'endemà es fa el trajecte de tornada a Tossa, ja sense que el pelegrí hagi de guardar silenci, on es certifica el compliment del vot anual amb una solemne processó amb teies.

Sant Sebastià segons El Costumari Català de Joan Amades

Joan Amades (Barcelona 1890 – 1959), gran folklorista català, dedicà 35 anys a la coordinació del Costumari Català. Editat per primera vegada l'any 1952, és sens dubte la seva obra més important, i una referència ineludible a l'hora de fer recerca, a Catalunya, sobre tradicions, rondalles, creences, supersticions, refranys, ... Amades, en el seu Costumari Català, i al meu entendre, ens dóna una versió de la llegenda de Sant Sebastià amb un localisme amable i elemental. Ens diu que Sant Sebastià era barceloní i pescador de canya. Al estar en gràcia de Déu, sempre pescava a desdir i els peixos més grossos i millors. Això provocà una enveja molt gran entre els altres pescadors. Un dia, mentre pescava, va entrar al mar a banyar-se i els altres pescadors li van amagar la roba. Quan va sortir el van lligar a un arbre tot nu i, amb uns dards fets amb la seva pròpia canya de pescar, van ferir-lo a mort.

Segons Amades, els pescadors de canya l'havien tingut per patró, protegint-los la pesquera i les canyes que usaven per a la pesca. La recollecta de les canyes, així com l'inici de la preparació dels cucs, es feia al voltant del dia de Sant Sebastià.

Sant Sebastià a Copons

És de suposar que des d'algun moment de l'Edat Mitjana o de l'Època Moderna, Copons prengué com a protector a Sant Sebastià (com també a Sant Roc o Sant Antoni Abat) contra alguna de les epidèmies, sequeres, o plagues, ..., que de ben segur castigaren les nostres contrades. Avui, com a conseqüència, la festa major d'hivern del poble es celebra en honor a Sant Sebastià. No hi ha constància que s'hagin cantat mai goigs de Sant Sebastià a Copons. Es té el record que antigament, a l'església parroquial de Santa Maria, s'hi havien venerat relíquies de Sant Sebastià i de Sant Roc. Aquestes relíquies es perderen durant la guerra civil 1936-39. Cinquanta anys més tard, Mossèn Aribau, rector de la parròquia en els anys 1990 i fins l'any 2000, aconseguí portar una nova relíquia de Sant Sebastià que actualment encara es venera durant la missa de festa major d'hivern. ■

Reliquiari que conté la relíquia de Sant Sebastià de Copons

El Ballet de Déu de Copons

Montserrat Galí Segué

Esbart Egarenc ballant el Ballet de Déu de Copons

Quan aquest estiu els bastoners de Copons començarem a parlar de fer un ball nou, per augmentar el nostre repertori, en Salvador Sala de Cal Sant Guim ens va informar que, a Internet, havia trobat un ball de Copons: El Ballet de Déu de Copons.

Ens ho vàrem mirar i efectivament tots vàrem poder veure l'Esbart Egarenc ballant el Ballet de Déu de Copons en la IV Trobada d'esbarts veterans a Terrassa. Cal trobar informació d'aquest ballet!! vàrem dir. I m'hi vaig comprometre. He anat a l'Esbart Egarenc de Terrassa a buscar-ne. Els veterans actuals no recordaven el ball, però amablement, en Pepe Hidalgo i la Dàlia Soriguera, es varen oferir per buscar-nos la informació: a la Coordinadora d'esbarts de Catalunya o cercar-la en els veterans més antics de l'Esbart Egarenc, que actualment ja no ballen. Ja m'han fet arribar la història, la música....

Història

Quan les confraries de cada parròquia, un cop cada any, canviaven l'administrador es ballaven uns balls cerimoniosos que s'anomenaven Ballets de Déu. A la Catalunya Vella d'aquests tipus de balls se'n deien Pavordes i Pavordesses. També en algun altre poble s'anomena Ball del Ciri. Acostumava a ballar-se amb sis parelles, però el nombre podia variar i algunes vegades hi havia un administrador principal que obria el ball i presidia la festa. La vestimenta era de gala, i les noies portaven mantellina al cap ja que el ball es feia a la sortida de l'Ofici Major. En tots aquests balls hi havia una figura de dansa molt comuna que eren els canvis de lloc o entrades i sortides en l'espai, que significaven el traspàs o canvi de càrrec d'administrador. Lluís Trullàs, l'any 1932, investigà per la comarca de l'Anoia recollint diversos materials de balls i els va unificar, amb l'ajuda de l'Aureli Capmany, amb el nom de Ballets de Déu de l'Anoia. A continuació altres estudiosos aprofundiren més en aquesta investigació i situaren millor les informacions. Així varen recollir que a Copons és ballava el Ballet de Déu amb variants pròpies del poble.

Passos de dansa

Els passos que componen el Ballet de Copons són: ball pla lliscat , punteig i punt de corrandà.

Música

Als bastoners ens ha fet molta il·lusió aquesta troballa i creiem que fóra bo poder recuperar aquest ball en alguna celebració del poble: Caramelles, Festa major d'hivern...o per la Festa dels comerciants i traginers, si algun cop es torna a celebrar. He estat parlant amb alguns bastoners de Terrassa que també ballen a l'Esbart Egarenc i s'han ofert per venir a Copons per ensenyar-nos aquest Ballet de Déu de Copons. Faig doncs una crida a tothom: Joves, petits, grans.... veniu a recuperar aquest ballet de Copons. És un patrimoni del nostre poble, un bé cultural que ens fa créixer en valors i arrelament. El nostre poble és petit però el seu patrimoni és bastant important. Us imagineu els vostre rebesavis i rebesàvies, o més antics encara, ben endiumenjats, ballant aquest ballet al Pla de Missa? Ara que en coneixem la seva existència no podem deixar-lo morir. ■

Quan nocar era el final d'un cicle industrial

Jaume Ortínez Vives

Al número 21 de Camí Ral, de gener 2006, hi ha un article sobre el Molí dels Nocs elaborat per un equip de treball encapçalat per Anna Micaló.

Em permeto, ara, fer unes poques línies per explicar el que era nocar i l'encaix d'Els Nocs de Copons en l'activitat industrial dels segles disset i divuit a la zona. Nocar es tradueix al castellà per "batanar". Hi ha dues màquines dins del procés tèxtil que reben el nom de "batán". L'una és en la filatura del cotó i es refereix a la preparadora de la planta del cotó abans de cardar-se. L'altra seria com a final del procés del filar i teixir la llana en els acabats de la peça teixida. En un i altre cas són màquines que requereixen una bona potència per fer anar els bra-

ços d'esponjar el cotó o de nocar ("tundir" en castellà) la peça de llana. Els Nocs, doncs, han d'estar situats en un lloc on hi ha més aigua i amb un cabal més regular que per a un molí fariner. En el cas de Copons això s'acompleix perfectament en ubicar-se quan ja les dues rieres s'han ajuntat. Més avall del riu, ara ja només anomenat Anoia, els següents Nocs eren al terme de Jorba prop del Molí Blanc i a Vilanova del Camí, al Pla de Rigat. Entre Copons i Veciana passava una carretera, un camí exclusiu per bestiar transhumant, en aquest cas d'ovelles, que seguia per Sesgueioles tot anant a buscar les pastures pirinenques. Aquestes ovelles eren esquilades després de que els animals fossin rentats en tolls i pèlags del riu en aquella zona del Lloretó – Miralles - Molí de la Roda. La llana tallada i neta era cardada per cardadors itinerants vinguts sovint del Pre-Pirineu, filada per les dones de les masies i teixida pels homes a les fàbriques de mantes

i draps de Sant Martí de Sesgueioles, que eren molt acreditades especialment per les seves flassades. També hi havia molts teixidors a Copons. Una part important de la producció era tractada als Nocs de Copons, on se l'enfeltrava. El panyo enfeltrat guanyava prestància, s'impermeabilitzava força i abrigava molt més. Totes aquestes qualitats eren possibles perquè la llana, com es pot veure al microscopi, té escames talment com un peix. Aquestes escames, amb l'aigua mig calenta i les fortes garrotades dels nocs, es clavaven les unes a les altres tot fent guanyar densitat i cos al teixit. En aquells temps on es viatjava a peu o amb carro convenia molt poder anar ben abrigats i protegits de la pluja, i en aquest aspecte un bon barret, una bona jupa i una manta ben enfeltrada hi ajudaven molt. És ben segur que els traginers de Copons utilitzaven aquestes capes i barrets per protegir-se en els seus llargs viatges. ■

Casal d'estiu 2012

Teresa Múnera Pascual

Un bon grup de nens i nenes de Copons, d'edats ben diverses, s'han divertit durant cinc setmanes (l'última setmana de juny i les quatre setmanes de juliol) fent activitats lúdiques de la mà de la Laura, la monitora d'enguany.

Ràpidament ambdues parts han connectat prou bé i l'ambient al Casal ha estat molt bo. La Martina, el Pau, l'Aina, el Jordi, el Biel. l'Avril, el Romà, la Lisette, la Quima, l'Armand, el Marc i el Vadim han gaudit d'un munt d'activitats: manualitats de tot tipus, taller de cuina, excursions pel poble, banys a la piscina, jocs d'aigua, grans pintades amb guixos, jocs de pistes, equilibris, happening "ens pintem el cos",.... Per tal de tenir una bona comunicació entre les famílies i el Casal, la Laura va crear un espai virtual on sovint s'explicava l'activitat i es penjaven fotografies, on es mostrava com els nens i nenes experimentaven i gaudien. Per fer-vos una mica la idea de com va funcionar el Casal d'Estiu de Copons podeu consultar la pàgina següent: casalcopons.blogspot.com

Cursets de natació 2012

Teresa Múnera Pascual

Un any més els coponencs i les coponenques més joves han tingut l'oportunitat de participar als cursets de natació que s'han fet de dilluns a divendres, de quatre a sis de la tarda, a la piscina de Copons durant l'última setmana de juny i tot el mes de juliol.

A causa de l'èxit de l'any anterior, els nedadors i les nedadores s'han retrobat amb un bon conegut: en Manel, el monitor, i en Jordi, el seu ajudant, que al llarg d'aquests dies han fet els possibles per ajudar a tots els cursetistes a aprendre, perfeccionar i/o millorar les seves habilitats aquàtiques. Cal remarcar que enguany hi ha hagut una novetat molt interessant: els cursets han estat gratuïts pels nens i nenes empadronats a Copons. Esperem que l'estiu vinent puguin tornar-hi!!!

Els infants de L’Ametller celebren la Tardor i la festa de Sant Martí

Com cada tardor, la quitxalla de L’Ametller ha celebrat la Castanyada! Al matí, els petits van fer els panellets i a la tarda ens vam trobar mares, pares, mestres i canalla per compartir la festa a la vora del foc.

A primera hora, algunes mares es van animar a cosir materials diversos per l'espai i per la Fira de Nadal, mentre els nens i alguns pares anaven a buscar llenya per començar a encendre el foc. Més tard ens vam repartir en dos torns per assistir a la representació del conte de “La Carbassa”, explicat per la Marta, i acompanyat amb la flauta travessera de l'Ester. Un cop van sentir l'olor de les castanyes, les mestres i els nens i nenes preparats amb el mocador de la castanyera vam anar cap a la vora del foc a ballar i cantar amb la música. Finalment, vam menjar els panellets i les castanyes, amb suc de poma i alguns grans també amb mistela, i si no fos perquè la nit es va apropar per tapar-ho tot amb la seva fosca manta, encara fórem reunits a la vora del foc... El 20 de novembre vam celebrar la Festa de Sant Martí, rememorant que segons diu l'antiga tradició, quan el dia s'escurça i comencen a aparèixer les estrelles, els infants canten pels carrers amb fanalets. Amb la intenció de viure la llum interior de cadascú que vol “brillar” enfora quan el món es mou en la foscor.

Segons la llegenda, sant Martí era un soldat romà que una nit freda de novembre va passar amb el seu cavall a la vora d'un captaire, que tremolava de fred. Mentre els seus companys van passar de llarg, Martí es va aturar, i amb la seva espasa va partir la seva capa en dos per donar-ne una meitat al captaire i ajudar-lo a resguardar-se del fred. Amb el desig d'estendre aquesta idea de fraternitat i del veritable compartir, celebrem aquesta festa pensant que aquesta llum arribi als del nostre voltant i a les persones més necessitades. Enmig de la nit, hem recorregut plegats els carrers de Copons dirigint-nos al bosc, amb l'única llum dels fanalets i de les estrelles, i amb la companyia de les nostres cançons.

Xerrada sobre pedagogia Waldorf a Primària

El 9 de novembre passat, l'Ametller va organitzar una xerrada al Museu de la Pell d'Igualada, sota el títol: “Una Educació Holística a l’etapa de Primària”, impartida per 2 pares fundadors de “La Font”, un espai Waldorf actualment situat a Vic, i que acull infants de 2 a 12 anys. L'Anna i el David ens van transmetre la seva experiència com a família de dos infants educats des d'aquesta pedagogia. Van recordar que els nens i les nenes necessiten aprendre d'una forma

completa i holística, és a dir, des del cos físic, des del pensar i des del sentir. Això implica que tot allò que es treballa a la Primària en un espai Waldorf es fa d'una forma significativa i acurada buscant que arribi a allò més profund de l'infant, que s'ho faci seu. Permetent que en el camí de cadascú se li presentin les pedres necessàries que l'ajudin a donar impuls a la seva voluntat per assolir els seus objectius, però mai posant-li nosaltres més pedres i obstacles dels que li calen. El mestre o la mestra actua sempre tenint molt clar que allò que fa és **important** i serveix de model per a l'infant. En un espai Waldorf, quan els nens i nenes arriben al “2n septeni” (dels 7 als 14 anys), comencen a descobrir la màgia del llenguatge escrit i del llenguatge matemàtic, entre d'altres, però no d'una forma memorística i freda, fàcilment oblidable, sinó a través d'activitats creatives com la narració de contes o la vivència de les matemàtiques a través del propi cos. Als espais Waldorf es busca fonamentalment la bellesa, la veritat i la bondat, els principals valors que fan vibrar realment els infants i els permeten aprendre d'una forma profunda. Per tant, els nens i nenes, com qualsevol fruit o bolet del bosc, necessiten unes condicions determinades per créixer i desenvolupar-se. Una tardor plujosa donarà un octubre i un novembre frondosos en bolets, més i millors com millors hagin estat les condicions del sòl, del clima i del bosc. De la mateixa manera, **una infància rica en experiències creatives a nivell corporal, emocional i mental** permetrà que aquells nens i nenes siguin uns joves i uns adults involucrats a fons en els seus objectius, persones a qui se'ls haurà permès caminar en la direcció que per elles tenia sentit i que hauran tret el millor de sí mateixes. ■

CEIP Copons

Els esports

Pol, Nil i Lluc

Partit de futbol de Festa Major

Va ser el dia 10 d'agost a les 18:00 h. Va ser el primer any que canviàvem d'entrenador. Vam estrenar la nova equipació: Samarreta, pantalons i mitgetes. Degut al nombre de nens vam fer un triangular. Els equips eren: Equip 1: Nil, Aaron, Jordi, Arti, Júlia, Èric, Jana, Greta i Emma. Equip 2: Pol Jato, Pol Sanz, Ton, Albert Guix, Artur i Marcel·la. Equip 3: Estava format per jugadors de Sant Martí de Sesgueioles.

Cursa de Festa Major

El dia 15 d'agost a les 18:00 h es va celebrar la cursa de Copons. Van participar-hi un total de gairebé 30 nens i nenes. La cursa estava dividida en diferents grups segons l'edat. En la cursa que corrien els nens i nenes de P3 i P4 va guanyar en Roc (d'Igualada). Del grup de P5, 1er i 2n va guanyar l'Albert Guix. L'últim grup va ser el de 3er, 4rt, 5è i 6è. Va guanyar el Pol Sanz.

Educació Física

Aquest any hem comprat uns estics, una pilota i unes porteries petites per jugar a hoquei, ens ho passem molt bé tot i que de tant en tant rebem algun cop. També hem comprat un bat nou per jugar a beisbol però no ens agrada tant com el hoquei.

Extrescolars esportius: Arts Marcials

Aquest any s'ha començat una nova activitat extraescolar. El professor es diu Abel i ja ens ha ensenyat a fer el puny, la patada i a protegir-nos. Som vuit i ens diem: Aaron, Arnau, Nil, Lluc, Carmen, Martí, Àdan i Romà.

Santa Cecília

Emma, Aaron i Lluc

El dia 19 de novembre de 2012, en motiu de la celebració de Santa Cecília, van venir uns músics a explicar una història titulada “Els músics de Bremen”.

A mesura que anaven explicant el conte anaven tocant amb uns instruments que eren: el violí, el piano i l'acordió.

Resum de la seva versió de “Els músics de Bremen”

Hi havia una vegada un gos que coneixia a molts gossos ja que el treien molt a passejar. Un dia els amos van decidir abandonar-lo. El gos que caminava sol i molt trist es va trobar amb un ruc, i es van fer amics. Junts se n'anaven a Calaf. El gos tocava el violí i el ruc l'acordió. Pel camí es van trobar un gat que també estava abandonat i el van acollir

al “grup dels súper músics”. El gat tocava el violí. Quan ja es pensaven que no trobarien ningú més, encara es van trobar un pobre gall cantaire que tocava el piano. Anant tots quatre cap a Calaf, es van trobar una masia abandonada, a dins hi havia uns lladres i els van espantar. A partir d'aquell moment es van quedar a viure allí. Sempre cantaven, tocaven i animaven a tothom que passava per allí. ■

Sabíeu que aquest Camí Ral és molt especial?

Elisenda Mercadal Segura

Hem anat a l'escola i els alumnes de cycle mitjà i superior ens han ajudat a preparar-lo:

Escollir aquest color blau, fer la fotografia per la portada, decidir els temes i repartir la feina. Redactar, fer les entrevistes i les fotografies. I finalment, començar la maquetació amb el dissenyador del butlletí, que ha vingut a Copons amb el seu ordinador per ensenyar-los com fa el muntatge.

Tots plegats han fet una bona feina i han sigut un equip de col·laboradors fantàstic. Els ho agraïm i, sobretot, esperem que tinguin ganes de tornar-hi a participar! Mil gràcies també al seu professor, el Francesc Costafreda, que ens ha ajudat moltíssim a realitzar aquesta tasca, i al Lluís Jubert d'Espai Gràfic, que per una tarda ha convertit l'aula en el seu lloc de treball. El Taller de Camí Ral forma part de les activitats escola-família del curs 2012-2013. Els alumnes que hi ha participat són: Pol Jato, Nil de la Matta, Abril Sena, Emma Vila, Anna Gòdia, Aaron de la Matta, Lluc Bertran, Ares Brusau, Martina Muñoz i Carmen Rosich.

Els alumnes

curs 2012-2013

Emma i Ares

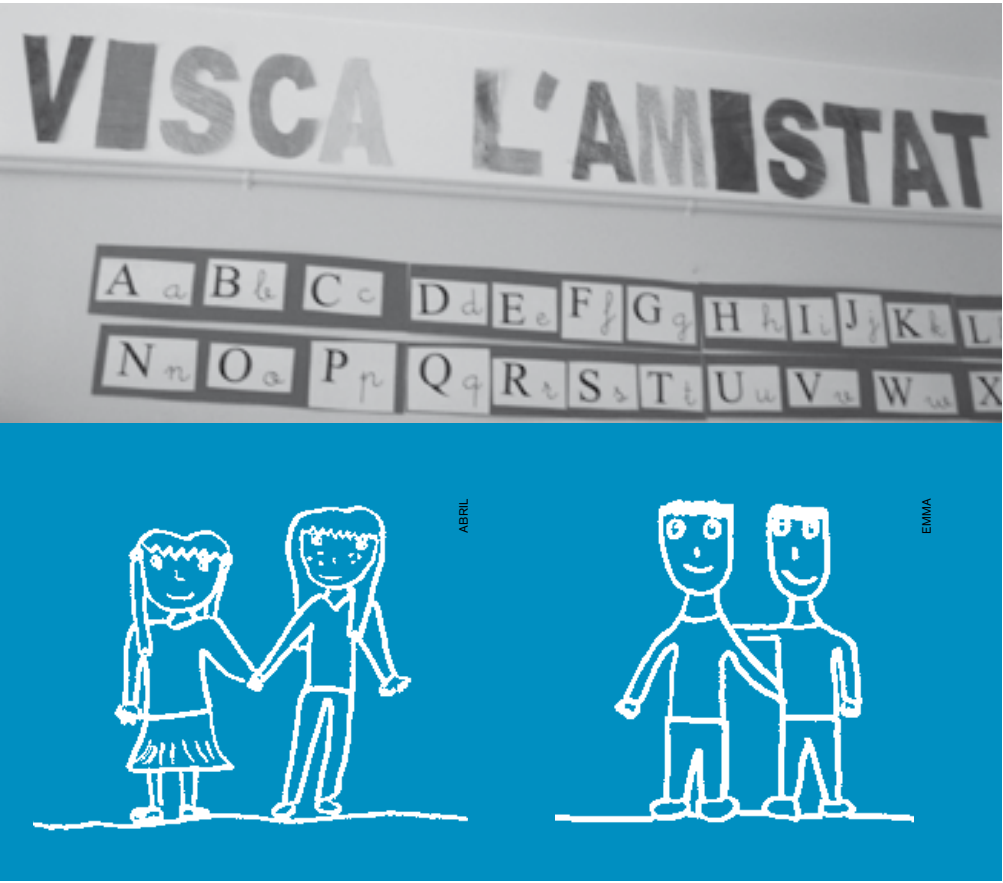
	Elvira Talló	Esther Ortiga
Quants anys tenies quan vas començar a treballar de mestra?	21 anys	22 anys
Quants mestres hi havia a Copons quan vas arribar?	Sola	Dos
Encara feien 7è i 8è quan vas arribar?	No	No
Què és el que més t'agrada del teu treball?	Veure que els nens i nenes millorin molt i aprenen. També m'agrada que els nens estiguin a gust	La relació amb els nens i nenes
Què és el que menys t'agrada ?	La burocràcia excessiva que demana Inspecció	La burocràcia
Ha canviat molt l'escola de Copons en els últims anys?	Moltíssim. Abans hi havia tot un grup amb nens d'infantil i primària; uns ajudaven als altres. Els més grans ajudaven als més petits i es feien molts treballs conjunts. Fèiem moltes festes, presentàvem contes, obres de teatre, anàvem a la Caseta de l'hort a cantar i tocar la flauta...	Sí
T'agradaria jubilar-te a Copons?	Si	Si

	Em dic Rut Llambès Alonso, tinc 4 anys i faig P4. L'assignatura que més m'agrada és plàstica.		Em dic Marc Salisi Guix, tinc 4 anys i faig P4. M'agrada molt pintar amb pintures.
	Em dic Dima Munteano, tinc 4 anys i faig P4. M'agrada anar al pati.		Em dic Quima Closa Múnera, tinc 4 anys i faig P4. La meva assignatura preferida és plàstica.
	Em dic Armand Vila Serra, tinc 4 anys i faig P4. M'agrada jugar a futbol a l'hora del pati.		Em dic Vadim Cortés Ivanko, tinc 4 anys i faig P4. L'assignatura que més m'agrada és música.
	Em dic Àdan Castell Muñoz, tinc 4 anys i faig P4. L'assignatura que més m'agrada és música.		Em dic Martin Rosich Weynants, tinc 5 anys i faig P5. M'agrada jugar amb la plastilina.
	Em dic Arnau Brusau Exposito, tinc 6 anys i faig 1er de primària. L'assignatura que més m'agrada és matemàtiques.		Em dic Romà Cortés Ivanko, tinc 6 anys i faig 1er de primària. M'agrada jugar a futbol.
	Em dic Mario Cerón Hernández, tinc 6 anys i faig 1er de primària. M'agrada jugar a l'ordinador.		Em dic Elisa Arsegué, tinc 6 anys i faig 1er de primària. M'agrada jugar a la classe.
	Em dic Georgina Sanz Gallego, tinc 6 anys i faig 1er de primària. M'agrada molt jugar a classe.		Em dic Biel Closa Múnera, tinc 6 anys i faig 1er de primària. M'agrada jugar a la classe.
	Em dic Pau Orpi Closa, tinc 7 anys i faig 2n de primària. L'assignatura que més m'agrada és matemàtiques.		Em dic Ares Brusau Exposito, tinc 8 anys i faig 3r de primària. Les assignatures que més m'agraden són educació física i plàstica.
	Em dic Carmen Rosich Weynants, tinc 8 anys i faig 3r de primària. L'assignatura que més m'agrada és plàstica.		Em dic Anna Gòdia Puig, tinc 9 anys i faig 4t de primària. M'agrada molt anar al pati.
	Em dic Pol Jato Closa, tinc 11 anys i faig 6è de primària. M'agrada molt jugar a futbol.		Em dic Nil de la Matta Garcia, tinc 11 anys i faig 6è de primària. M'agrada molt jugar a futbol i a hoquei.
	Em dic Emma Vila Serra, tinc 11 anys i faig 6è de primària. Les assignatures que més m'agraden són plàstica i educació física.		Em dic Abril Sena Mas, tinc 11 anys i faig 6è de primària. L'assignatura que més m'agrada és plàstica, i també jugar a hoquei.

AQUÍ TENIU UN MISSATGE OCULT, SI VOLEU DESXIFRAR-LO HAUREU DE VISITAR LA WEB DE L'ESCOLA.

HTTP://WWW.COPONS.NET/ESCOLA/

uə-łł ɔłɔ əɔəɔ ɔ
əɔəɔəɔ əə ɔ'əɔəə-łł
əə əəəəəəəə əə əəəəəəəə
əəə ɔəəə ɔəəə
əəəəəə

Papallones de Catalunya

i el seu món, 2a part

Paco Rodellar Beltran

Particularitats d'algunes papallones:

Cinthia Cardui

La Cinthia Cardui, també anomenada Vanessa cardui i la Vanessa dels cardots, pertany a la família dels Nimfàlids, quan emigra ho fa volant molt ràpidament i sempre de sud a nord, pot arribar a recórrer uns 1.600 km al llarg de la seva vida.

Araschnia Levania

Pertany també a la família dels Nimfàlids, la seva peculiaritat és que la primera generació és completament diferent de la segona.

Els Satírids

Les espècies d'aquesta família són bastant abundants. A Catalunya volen unes 41 espècies de les 51 catalogades a la Península. Són d'una talla mitjana, volen des del nivell del mar fins a les altes muntanyes on troben el seu hàbitat ideal. A la majoria de les famílies predomina el color marró, a excepció de cinc anomenades melanàrgies que són de color blanc amb taques negres. Tenen una peculiaritat, els agrada volar per l'ombra dels arbres. L'eruga s'alimenta de gramínies, gram i civada; la primera generació hiverna al peu de la planta nàrtic, les crisàlides es fixen a les plantes o bé estan soltes o mig enterrades.

Els Nemeòbits

D'aquesta família solament vola una espècie en tota la Península. És un insecte de petita talla, el seu vol molt ras i ràpid; vola des del nivell del mar fins a 1500 metres d'altitud; prefereix els prats humits i oberts. Només té una sola generació, l'eruga s'alimenta per la nit d'agrella, persicària, bistorta, etc. En el lloc on les femelles adultes fan la posta dels ous en petits grups, hiverna com crisàlide unida per petits fils sedosos al voltant d'una fulla, altres vegades entre les arrels de la planta nàrtic arribant en aquest estat fins a sis mesos.

Els Libiteidids

A la Península solament vola una espècie molt escassa, de talla mitjana i color taronja. Vola per sobre dels 800 metres, té una peculiaritat, li agrada volar des dels arbres i posar-se breument al terra per tornar a les branques de nou. El seu vol ràpid fa que sembli que les seves ales estiguin picotejades pels ocells. Solament té una generació que neix al juliol o agost, a primers de setembre l'insecte adult entra en un llarg període d'hivernació que dura fins a la següent primavera; una vegada acabada la hivernació, la femella fecundada possiblement l'estiu anterior, dipositarà els ous sobre els lledoners en els que viurà la nova eruga i començarà el seu cicle.

Els Nimfàlids

D'aquesta família, hi ha catalogades unes 38 espècies en tota la Península Ibèrica, de les quals 35 es troben a Catalunya; volen des del nivell del mar fins a les més altes muntanyes. Són poderosos voladors, igual volen molt ràpid com planegen sobre les flors, al igual que baixen de les branques dels arbres. Els atrauen les olors àcides de la fruita en descomposició. La família és molt diversa quant a la grandària, hi ha grans i petites. Els colors diversos entre negre, marró, vermellós, inclús tornassolades. Possiblement són una de les famílies que tenen entre els seus integrants alguns dels exemplars de més bellesa de Catalunya. Les erugues també molt diverses, s'alimenten de gran varietat d'arbres com salzes, àlbers, arbustos com el cirerer de pastor i herbes com valeriana, ortigues, cards, etc.

Els Pièrids

D'aquesta família, hi ha 22 espècies que recorren la Península; 19 ho fan per Catalunya. Igual que els Nimfàlids, volen des del nivell del mar fins a les més altes muntanyes, depenent de l'espècie. Les podem trobar volant sobre les flors dels jardins, i per sobre les cols dels horts, donant una pinzellada de color blanc i groc verdós. És un lepidòpter molt comú, que apareix a la primavera i desapareix ben entrada la tardor. Són de varies grandàries, acostumen a no espantar-se de les persones, la qual cosa dóna un cert estímul a l'hora d'observar-les. Les erugues també són molt diverses, s'alimenten de les fulles dels raves, cols, pomers, pruners, trèvol, etc. La majoria hivernen en forma de crisàlide, per néixer tot començant la primavera.

Els Papiliònics

D'aquesta família solament hi viuen 5 espècies en tota la Península, les mateixes que a Catalunya; són insectes de gran talla, alguns amb cues. Colonitzen des del nivell del mar fins a 3000 metres d'altitud. Són molt cridaneres per la seva grandària, de color verdós amb taques negres i dues cues, també poden ser blanques, transparents amb taques negres i cercles vermellosos. Tenen un vol més aviat lent i majestuos, els encanta posar-se sobre les flors per prendre el sol i assecat-se les ales, així agafen calor per inflar les venes i continuar volant. L'eruga hiverna com a crisàlide sempre adherida a la planta nàrtic o bé enterrada entre la fullaraca; s'alimenta de diverses plantes com el fonoll, aristolòquies, herba callera, entre d'altres.

Festa Major d'Estiu 2012

Activitats

La Jaula de las Locas Grup de teatre La Barraca

Maria Gracia Carreras Verdaguer

El dissabte dia 11 d'agost dins dels actes de la Festa Major d'estiu el grup de Teatre La Barraca va representar l'obra "La Jaula de las Locas", dirigida per Carme Sala

Una divertida comèdia amb uns personatges esbojarrats i excèntrics. Basada en l'obra de teatre i pel·lícula de Jean Poiret, LA JAULA DE LAS LOCAS. És un dels musicals de més èxit, una divertidíssima tendra història sobre la família, l'amor incondicional i per sobre de tot, la necessitat d'acceptar en realitat qui som. L'obra, és molt coneguda en general i s'ha representat tant al cinema com al teatre, cosa que era tot un repte dur a terme el muntatge sense caure en estereotips o en emular els coneguts artistes cinematogràfics que l'han representada.

El muntatge escènic va deixar bocabadat al públic assistent, tant per la posada en escena com pel vestuari, que van ser d'una gran originalitat. El joc de llums, els acolorits vestits de lluentons i els personatges amb molta "ploma" varen fer vibrar als espectadors a la vegada que intentaven descobrir qui s'amagava sota el maquillatge i el vestuari estrafolari. Els coponents, familiars, amics i coneguts varen gaudir de l'espectacle musical, una barreja entre cabaret i entreteniment, gaudint d'una càlida nit d'estiu a la plaça de Ramon Godó. Després de dues hores i mitja d'espectacle amb dos actes, va quedar ben merescut el reconeixement amb els llargs aplaudiments per la feina ben feta de la directora i els actors, un treball gratament recompensat després de cinc mesos d'assajos. El vestuari original i atrevit va ser confeccionat per la Dolors Farrés, el muntatge tècnic de so i llums pel Carles Aparicio i, el repartiment d'actors i actrius va ser el següent:

Antoine: Jordi Closa
Ferdinand: Toni Riera
Marcel: Abel Castell
Vladimir: Xavi Aparisi
Carnisser: Xavi Aparisi
Sra. Deulofeu: Teresa Múniera
Sr. Deulofeu: Jaume Closa
Michelle: Aurora Domínguez
Violet: Josep Lluís Diaz
Nina: Veronica Muñoz
Marie: Dolors Farrés
Lakinia: Aurora Domínguez
Vedettes: Lourdes Pujols, Gloria Fustero, Dolors Farrés i Veronica Muñoz

Després de l'estrena a Copons, el Grup de Teatre "La Barraca" ha actuat a Vallbona d'Anoia i a Rubió.

GRUP DE TEATRE LA BARRACA

Cami Ral

17

Cami Ral

16

Èxit del concert solidari en benefici de la Fundació Vicenç Ferrer a Copons

Montse Soteras Corbella

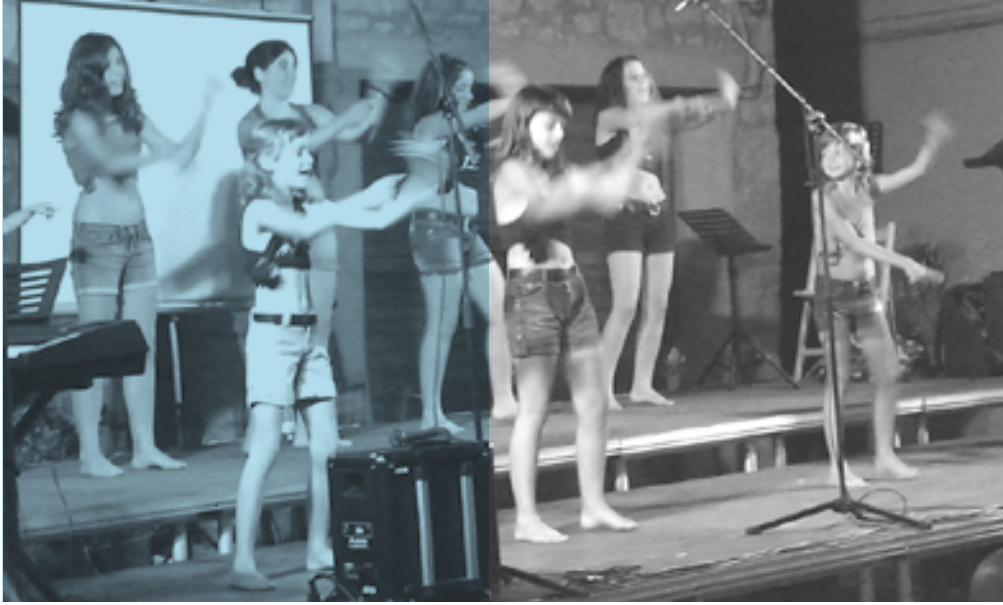
El dissabte 14 de juliol va tenir lloc, a Copons, un concert per recaptar fons en benefici de la Fundació Vicenç Ferrer. Un esdeveniment que va poder fer-se realitat gràcies a l'esforç i col·laboració d'un grup de coponencs i coponenques, encapçalat per la Glòria Fustero, ànima del projecte.

El concert va comptar amb la participació de diferents grups musicals que hi van actuar desinteressadament, com el grup calafi d'havaneres "La Conya Marinera", la soprano Núria Mas, la Coral Ressons de Calaf, el Grup de Folk "Nespru", els amics d'Ucraïna i Calaf. També es va comptar amb la participació de músics del poble que van voler ser presents en l'acte, el qual va ser presentat per Jordi Closa. L'esforç va valer la pena ja que més de 200 persones van assistir al concert i es van poder recaptar més de 1000 euros que es van destinar íntegrament al projecte "dona a dona", que té per objectiu revalorar el paper de les dones a l'Índia a través de l'educació i l'associació de dones.

Des de l'organització volem donar les gràcies a totes les persones, empreses i entitats que hi van col·laborar d'alguna manera o altra. També volem fer una menció especial als artistes i als col·laboradors més petits, els nens i les nenes de Copons, que amb la seva parada de joies van donar tots els diners recaptats a la Fundació. Des d'aquí moltes gràcies a tots.

Projecte "dona a dona"

Les dones representen el 48% de la població a l'Índia, són el pilar de la societat, de l'economia familiar, i són les principals transmissores de valors i tradicions. Ens els casos en que les dones pertanyen a castes més baixes de la societat com els dàlits, pateixen una doble discriminació de gènere i casta. Gràcies al projecte "dona a dona" tenen l'oportunitat de formar-se per aconseguir aprendre habilitats i accedir a microcrèdits per a la creació de petits negocis. També existeixen projectes de formació similars per a dones víctimes del tràfic il·legal de persones o les vídues. La Fundació Vicenç Ferrer és una ONG compromesa amb el procés de transformació d'una de les zones més pobres i necessitades de l'Índia com és Anantapur. També ajuda a una de les comunitats més excloses del planeta, els dàlits o intocables. Actualment el seu treball arriba a 1.874 pobles, beneficiant a més de dos milions i mig de persones. ■

Hereu i pubilla 2012

Teresa Múnera Pacual

Com ja és tradició a finals de setembre, a Igualada se celebra la Fira de Setembre. Enguany se celebrava la 59ª edició. Un dels actes d'aquesta fira és la desfilada d'hereus i pubilles de la majoria de pobles de la comarca que fan ofrena dels fruits del camp a l'església de Santa Maria de la ciutat. Enguany, els representants de Copons han estat la Gina Sanz i el Biel Closa que ho han fet molt i molt bé.

Ben matiners i vestits de gala, tal com marca el protocol, han arribat a l'Ajuntament amb la seva cistella plena de fruites i verdures fresques. Allà han estat ben rebuts, els han fet una fotografia i els han donat uns tiquets per anar a recollir l'esmorzar. Amb la panxa plena han ballat unes danses populars catalanes amb la música d'un acordió i un sac de gemecs. Després de ballar s'han col·locat tots en fila preparats per entrar dins l'església per dur fins a l'altar les cistelles que han estat beneïdes. Una altra foto, aquest cop amb tot el grup i cap al carrer on els esperaven els gegants i els capgrossos d'Igualada per iniciar una cercavila pels carrers del centre de la ciutat. Al llarg de tota la jornada, la nostra parelleta ha estat molt fotografiada pels nombrosos *paparazzis*, i és que feien molt de goig. En acabar la festa, s'han dut

els fruits del camp al banc d'aliments de la Fira d'Igualada, al recinte de Cal Carner. ■

Mercat d'artesanía La Magdalena

Glòria García Aledo

CESC SALMÉS SABATER

El diumenge 22 de juliol de 9.00h a 14.30h, va celebrar-se el I Mercat d'artesanía "La Magdalena", organitzat per la nova proposta "l'abellerol" que està a l'expectativa de crear interès i captar socis fundadors.

La convocatòria de Mercat va aplegar a una quinzena d'expositors artesans de Copons i d'Igualada, de bon matí van ocupar el Pla de Missa i el carrer Vilanova amb parades de bijuteria, ceràmica, brodats, pintures i gravats, entre d'altres estants de serveis i entitats. Vam gaudir d'un dia de sol i llum que obrint-se pas amb "so de caragoles" a les 11.00h va portar-nos a les tradicionals ballades blanc vermelles dels nostres bastoners, grans i petits que van oferir-nos un repertori vistós i bonic, creant gran expectació.

A les 11.30h a la Sala Polivalent, va tenir lloc la inauguració de l'exposició.

A les 14.00h va concloure l'acte amb un tast de coca de recapte i copa de cava de Copons per a tots els participants. ■

LA MAGDALENA de Gaspar Rica

Una magnífica obra composta d'olis, aquarel·les, dibuixos i escultures. Inspiració temàtica concentrada en la figura històrica femenina a l'ombra, segons l'artista, la més representativa del Cristianisme. Conjunt tendre, natural i nu d'aquesta solitària força creativa. Una crida al reconeixement, a la compassió pel judici i procés humà. MAGDALENA la flama de llum dins la foscor va brillar en aquest dia. Paral·lelament va oferir-se a la sala gran un recull històric en format audiovisual d'obres inspirades en la Magdalena fent testimoni de diferents consciències d'autors i èpoques. A les 13.00h va celebrar-se el concert a l'Església amb Yaiza Rodríguez, cantant, musicoterapeuta d'origen canari que va delitar-nos amb una representació caracteritzada de veu i so inspirada en la sensibilitat, espontaneïtat i autenticitat d'aquesta figura. So d'aigua, instrument hindú "tanpura" i un cant extraordinari.

El Drac Blanc de Copons

Elisenda Mercadal Segura

Procés de construcció

Enganxant les ales

Ballada de Festa Major

En el marc de l'exposició "La Magdalena" de Gaspar Rica, les tardes del 23, 24 i 25 de juliol es va dur a terme el taller "Construïm el Drac Blanc de Copons", a càrrec del mateix artista i amb la col·laboració de tots els nens i grans que s'hi van voler afegir. Per començar, en Gaspar va preparar l'esquelet del drac amb ampelles de plàstic i filferro. Després li va anar donant forma col·

locant papers de diari que els participants enganxaven amb cinta de pintor. Una cua ben llarga; ales i crestes de cartró que els nens van folrar amb la cinta; un casc vell de ciclista sota la panxa i unes manetes per qui el faci ballar; boca oberta, narius, grans ulls blaus... De mica en mica el drac anava prenent l'aspecte definitiu i es podia amb bocins de cinta ben enganxats i ben llisos.

Uns dies més tard, es va pintar amb dues capes de cola blanca, que va deixar ben fixats els materials de la superfície a la vegada que li donava la textura i color definitius. Amb les cintes de foc i els guarniments, el drac quedava enllestit i a punt per sortir a ballar. El Drac Blanc es va estrenar a la cercavila de la Festa Major d'Estiu.

Memoral, recuperació de la memòria oral d'un poble

Grup motor del projecte MEMORAL a Copons

Activitats i acte de cloenda.

El dissabte 20 d'octubre un bon grup de coponecs i coponenques ens vam reunir a la Sala Polivalent del poble en la presentació del projecte Memoral, recuperació de la memòria oral d'un poble, un projecte impulsat per les entitats Cerca i L'Arada que es desenvolupa a set municipis de l'Alta Segarra i rodalies i que compta amb la participació activa de voluntaris de cada poble.

En aquesta ocasió, i sota el lema comú “**Jo també hi era**”, el grup de Copons vàrem organitzar una exposició de fotografies antigues del municipi cedides pels vilatans, que després es van comentar i identificar amb l'ajut de tota la gent gran del poble que va assistir a l'acte. Després de molts descobriments i anècdotes, un petit berenar ofert als assistents va cloure l'acte. Val a dir que a causa del gran èxit en la recollida de fotografies antigues, el grup de Copons estem sospesant crear un petit arxiu digitalitzat, i és per això que demanem la vostra col·laboració: si teniu fotografies antigues del poble i rodalies, podeu deixar-les a l'Ajuntament i en pocs dies les digitalitzarem i us les retornarem. Moltes gràcies!.

La presentació va ser el tret de sortida d'un projecte que pretén recollir el testimoni oral dels nostres avis i àvies amb l'objectiu d'aprofundir en el coneixement de la història dels nostres pobles i de preservar el patrimoni oral d'una generació que ha conegut una vida i una manera de fer molt diferent a la dels nostres temps. **Memoral** és també un procés participatiu i d'aprenentatge, on es capacita a un grup motor del poble com a entrevistadors, investigadors i recuperadors de la memòria d'allà on viuen. Durant el mes de novembre es van realitzar diversos cursos de formació dirigits als voluntaris de cada poble participant al projecte i a tothom qui ho volgués. El curs “Eines per a la recuperació de la memòria popular dels nostres pobles” va permetre als participants adquirir nocions bàsiques de com realitzar i filmar entrevistes, per així afrontar amb més coneixements tècnics les entrevistes a les àvies seleccionades a cada poble. Les darreres setmanes de novembre el grup de Copons va realitzar quatre entrevistes a dones coponenques: a la Marina Rius, a la Calamanda Prats, a la Dolors Sendiu i a la Concepció Forn. Unes hores compartides de confidències i històries viscudes que els voluntaris i voluntàries, i esperem que les entrevistades, vam gaudir al màxim i que retindrem molt de temps en la nostra memòria. La resta de pobles també van realitzar

entrevistes als seus avis i àvies, fins a arribar a un total de trenta-dues. L'acte de cloenda del projecte **Memoral** va reunir a tots els participants de Copons, Jorba, Els Prats de Rei, Sant Martí, Rubió, Calaf i Sant Pere Sallavinera el passat 23 de desembre a la tarda a Els Prats de Rei. Vam poder veure una síntesi de la feina feta aquests mesos i fer-la petar una mica. A causa de les dificultats per trobar ajuts i subvencions públiques i privades, el projecte **Memoral** no tindrà continuïtat el proper any tal i com ara el coneixem. Tot i això, el grup de voluntaris de Copons continuarem reunint-nos i treballant per la recuperació de la memòria oral del nostre estimat poble. Queda encara molta feina per fer: catalogar i identificar les desenes de fotografies antigues que ens vàreu portar, recerca a l'Arxiu municipal i comarcal, noves entrevistes als avis i àvies de Copons... Us animem a afegir-vos al nostre grup de treball, la vostra aportació és molt important i de ben segur que descobrireu moltes coses del nostre poble i de la seva gent. El passat 16 de desembre, a la Fira de Santa Llúcia de Copons, vam fer una paradeta on es podia adquirir un calendari que hem elaborat conjuntament amb els altres pobles participants al **Memoral**; els diners recaptats serviran per subvencionar el projecte i autofinançar les properes activitats. Moltes gràcies i fins aviat! ■

Actuacions Bastoners de Copons

- Diumenge 1 de juliol de 2012
Sant Pere de Copons: Festa de Sant Pere.
- Diumenge 15 de juliol de 2012
Vilanova del Camí: Festa Cultural del barri de Camp de Rei.
- Diumenge 22 de juliol de 2012
Copons: Festa i mercat d'artesanía de la Magdalena.

- Dimecres 15 d'agost de 2011
Copons: Festa Major. Estrena de mocadors brodats, gentilesa de Brodats Sala-Farrés.
- Diumenge 1 de setembre de 2012
Granollers: Festa Major.
- Dissabte 10 de novembre de 2012
Manresa: Fira Mediterrània. Estrena del banderí dels petits, gentilesa de Dolors Farrés i de Brodats Sala-Farrés.

Trobada de coponencs nascuts els anys 1946 i 1947

Jaume Closa Serra

El passat 14 d'octubre va tenir lloc a Copons una trobada de coponencs nascuts i/o residents a Copons que enguany compleixen 65 i 66 anys. Anteriorment ja s'havien celebrat aquests tipus de trobades, però de manera esporàdica.

Ramon, Sara, Josep, Fina, Jaume, Alba, M^a. Àngels, Josep, Nati, Teresa, Victor, Maria, Josep, Dolors, Paco i Dolors.

Ens vàrem reunir un total de setze persones, onze de les quals compliem el requisit motiu de la trobada, la resta eren acompanyants. Ens vam reunir a les 12 del migdia. Tots junts vàrem assistir a la missa dominical, on es va pregar especialment pels ja desapareguts Maria Llacuna, Conxita Solsona i Josep Marcé.

Seguidament ens vàrem desplaçar a Jorba a l'Alberg Sant Jaume, on van servir un excel·lent dinar. L'esdeveniment es va allargar fins passades les sis de la tarda, ja que va ser la causa per a recordar amb nostàlgia temps passats, vivències d'infantesa i joventut i per fer un repàs plaent de les nostres vides. Va ser una diada rodona, plena d'emocions

i records, fins al punt que tots vàrem coincidir a seguir reunint-nos anualment a fi de mantenir viu aquest esperit de companyonia. M'agradaria fer una especial menció a la Teresa Closa, que gràcies a ella i al seu entusiasme i dedicació, ha estat possible fer realitat aquesta trobada. Per molts anys a tothom !!! ■

Els bastoners vàrem actuar a la Fira Mediterrània de Manresa

Jorgina Marimon Soteras

El dia 10 de novembre la Colla Bastonera de Copons vam anar a ballar bastons a la Fira Mediterrània de Manresa.

Vam quedar tots al local d'assaig dels Bastoners Sant Jordi de Manresa. Un cop preparats vam començar la cercavila on ens acompanyaven els bastoners de Castellbell i el Vilar i l'esbart Dansaire de Reus. Vam fer la cercavila per tot el centre de Manresa i vam acabar a la Plaça de l'Ajuntament. Allà vam fer la ballada final. El coordinador ens va comunicar que a la tarda havien de venir tres colles més i que una, a darrera hora, havia dit que no podia venir. Ens van preguntar si a la tarda podríem ballar i vam dir que sí. Per tant ens va sortir una ballada improvisada. Vam tornar al local d'assaig i allà ens vam canviar. Els que ens vam quedar a dinar vam anar a una carpa de la plaça, allà vam dinar i ens ho vam passar molt bé. Els més

menuts, després de dinar, vam anar a una creperia a comprar-nos creps, sobretot de xocolata!. Després vam jugar mentre els grans prenien cafè. Abans de ballar vam anar a fer una volta pel Pg. Pere III i vam tornar al local a vestir-nos per les ballades de la tarda. ...i vam tornar a ballar. La mestressa d'un forn ens va dir: “Si balleu davant del forn us

donaré coca per berenar”. Dit i fet, quan vam acabar vam passar pel forn i ens vam endur la coca per berenar amb xocolata. Vam berenar en una plaça, també vam jugar i després alguns vam anar a passejar per la Fira. Va ser un dia d'allò més divertit!!!! ■

juliol

- 01 Missa en honor de Sant Pere, actuació dels Bastoners de Copons i de la Coral Mig To d'Igualada, a Sant Pere
- 14 Concert a benefici de la Fundació Vicenç Ferrer a la Plaça Ramon Godó
- 15 Benedicció de cotxes de Sant Cristòfor
- 15 Els Bastoners de Copons participen a la cercavila de la Festa Popular de Camp de Rei, a Vilanova del Camí
- 21 Dia de la Magdalena: Mercat d'Artesania i actuació dels Bastoners de Copons, exposició "La Magdalena" de Gaspar Rica a la Sala Polivalent, concert de Yaiza Rodríguez a l'església de Santa Maria
- 22 Inici del taller "Construïm el Drac Blanc de Copons", a càrrec de Gaspar Rica
- 27 S'acaben el Casal d'Estiu i els Cursets de Natació

agost

- 10 Comença la Festa Major d'Estiu amb el partit de futbol infantil Copons-Sant Martí
- 11 Caminada Roda el Molí, espectacle "Anima't" amb Oriol Canals, introducció al paintball i estrena de l'obra "La Jaula de las Locas" pel grup de Teatre La Barraca
- 12 Inflables a la piscina, concurs de balcons, cercavila, curses de motos infantils i espectacle popular "Puja a l'escenari!"
- 13 Concurs de pintura ràpida, gincana de l'Adela i Nit Jove amb l'orquestra Mitjanit
- 14 Ball de tarda i ball de nit amb l'orquestra Zona D
- 15 Missa solemne de Festa Major, ballada dels Bastoners de Copons, sardanes amb la Cobla Ciutat de Cervera, cursa infantil, i sopar de Fi de Festa amb el tradicional Bingo

setembre

- 01 Els Bastoners de Copons participen a la Cercavila de la Festa Major de Granollers, convidats per la Colla dels Blaus
- 11 Diada
- 12 Inici del Curs Escolar 2012-2013
- 30 Hereu i Pubilla a la Fira d'Igualada
- 30 Assemblea dels Bastoners de Copons

octubre

- 06 Jornada de treball del projecte "Viu Copons"
- 10 Els alumnes de l'escola van d'excursió a Les Quingles, Calders, a fer la verema
- 20 "Jo també hi era", exposició de fotografies antigues i presentació del Projecte Memoral, a la Sala Polivalent
- 21 El Grup de Teatre La Barraca representa "La Jaula de las Locas" a Vallbona d'Anoia
- 25 Espectacle ofert pel Bibilobús "Un conte atabalat", a la Sala Polivalent
- 30 Festa de la castanyada a l'escola
- 31 Els alumnes de l'escola van a Prats de Rei a celebrar la castanyada amb la resta d'escoles de la ZER Vent d'Avall

novembre

- 09-10 Sessions de formació del Projecte Memoral
- 10 Els Bastoners de Copons participen a la Fira Mediterrània de Manresa, formant part de l'espectacle "Espontànies Bastoneres" de la Coordinadora del Ball de Bastons de Catalunya
- 19 Els nens de l'escola celebren Santa Cecília amb el conte musical "Els quatre músics", a la Sala Polivalent
- 24 ADF Copons és convocada a l'entrega de premis Palestra de la Diputació de Barcelona, celebrada a Tordera
- 25 Eleccions al Parlament de Catalunya

desembre

- 01 Assemblea del Poble, a la Sala Polivalent
- 02 Les Parròquies de Ponent visiten La Sagrada Família de Barcelona
- 02 Mercat de Nadal de L'Ametller
- 14 Taller de decoracions de Nadal a La Barraca
- 16 Fira de Santa Llúcia a la Sala Polivalent, amb parades d'artesans, cantada de nadales, taller de maquillatge i decoració de l'arbre dels desitjos
- 16 Inauguració de l'exposició de pintures de Pere Bosch Morera a la sala de l'Ajuntament
- 16 El Grup de Teatre La Barraca representa "La Jaula de las Locas" a Rubió
- 20 Concert de Nadal a càrrec dels nens de l'escola
- 20 Bibliobús
- 21 Tradicional cantada de nadales als pessebres de les cases
- 23 Final del la primera fase del Projecte Memoral, amb projecció de part de les primeres entrevistes, a Prats de Rei
- 26 El Patge Faruk arriba a Copons per recollir les cartes pels Reis d'Orient

Horts de Copons

Colors, olors i textures

Lluís Jubert Guilera

La flaire d'una foguera de restes vegetals dóna la benvinguda als horts de Copons.

L'hivern també és una bona època per visitar els horts. Lluny de l'exuberància estiuenca, l'hort despulat ens mostra tota la seva musculatura; la terra disposada en diferents bancals ens deixa veure un trencaclosques de textures i colors, els camins formen una mena de laberint, pels canals hi transita aigua transparent i els murs de pedra seca defineixen la forma del conjunt. I ara, deixem la poesia i anem per feina. L'hivern és el moment de netejar les restes vegetals de l'última collita i les males herbes, escampar els fems descompostos i llaurar el sol. També és temps de planificar els futurs cultius, preveure associacions i les rotacions de les diferents famílies vegetals. Tot plegat per facilitar la vida i el desenvolupament de les plantes i garantir-ne una bona salut. Un petit ramat de cabres i d'ovelles que m'està observant des del marge veí em recorda que aquests animals són bons proveïdors del femer i d'aliment per a les plantes, amb els seus excrements petits com olives negres. Però, atenció! L'hort, a l'hivern, no es buida del tot. No podem oblidar les verdures que amb el fred damunt encara creixen en aquesta època de l'any. Són la col de cabdell, la coliflor, els calçots... No donen gaire feina però s'hi ha d'estar al cas. Eps! és l'hora de fer el dinar, la Dolors ha vingut a l'hort a triar una bona col de cabdell per

fer un trinxat amb les patates que té al rebost. Si s'han fet bones previsions, al rebost hi podrem trobar les diferents verdures d'estiu que es conservaran en bones condicions fins a la propera collita: sucosos tomàquets de penjar, cebes, patates, magnífiques varietats de carbasses per fer cremes, acompanyar guisats o per pastisseria, que són una font de vitamines (deixo una recepta per fer una crema de carbassa) En aquesta època de l'any podem plantar faves, pèsols, alls, espinacs. Si disposem d'un tros raser i assolellat també podem plantar enciams, escaroles i cebes. I els alls? Em comenta un hortolà del poble que els alls no s'han de plantar en lluna nova: *"Si plantes els alls en lluna nova, abans de sortir de l'hort, al pagès li diuen hola"*. Recordo que aquesta dita me la creia literalment i si alguna vegada plantàvem els alls en lluna nova, el pare comentava: *"aquests alls demà trauran el cap"*. Jo, l'endemà, anava a comprovar-ho i quedava decebut. No n'havia sortit cap! —i segueix en to de broma-. Què s'hi pot fer? Doncs plantar-los més fondos... o plantar-los en lluna vella per estalviar-te problemes. Segurament que la dita, com totes les dites, té la seva raó. Deu ser que els alls plantats en lluna nova o creixent, les seves arrels surten molt compactades i empenyen la dent d'all cap a fora i no es pot desenvolupar correctament. En canvi els alls plantats en lluna vella (plena) les arrels obertes i més fondes mantenen la dent d'all al seu lloc i la planta desenvolupa totes les seves potencialitats. En tots dos casos, però, les condicions i qualitat del sòl seran fonamentals per fer una bona collita...■

Crema de carbassa

Una carbassa (d'uns dos quilos)
Una ceba mitjana
Mató frec (un tros per persona)
Oli d'oliva
Barreja de pebres al gust
Sal Maldon

Aquesta crema, la podeu fer amb el tipus de carbassa que més us agradi o tingueu a l'abast, recomano la petita o del cacauet. La recepta no té cap complicació, només cal estar atents a l'inici de la cocció perquè la carbassa agafi un punt torrat, vigilant que no s'enganxi al cul de l'olla; i donar-hi el vostre toc final al moment de servir. Apa doncs, som-hi! Primer de tot treure la pell de la carbassa i tallar-la a daus (Reservar, assecar i guardar les llavors per plantar-les la propera primavera). Trinxar la ceba. En una olla mitjana, afegir un bon raig d'oli d'oliva i la ceba trinxada. Deixar estofar fins que agafi un to daurat. Afegir els daus de carbassa i salpebrar al gust. Deixar rostir a foc mig uns 10 minuts, remenar sovint per evitar que s'enganxin els trossos de carbassa i la ceba al fons de l'olla. Afegir aigua fins a cobrir completament el contingut de l'olla, si us agrada més clara n'hi afegiu dos dits més. Una vegada arrenqui el bull deixar uns 10 minuts a foc mig. Tot seguit, passar-ho per la batedora fins aconseguir una textura fina. Deixar coure uns 7 minuts més i retirar. Servir la crema de carbassa calenta en un plat o en un bol i afegir-hi un tros de mató fresc, recent sortit de la nevera. I ara arriba el moment de donar-hi el toc final: regar amb un fil d'oli d'oliva i espolsar-hi la barreja de pebres al gust i la sal Maldon. La crema acostuma a quedar més o menys dolça, depenent del tipus de carbassa que utilitzeu. Els contrast de la crema calenta, el tros de mató fresc i el toc final donen bons resultat a taula.

Disfruteu la cuina i bon profit!

Si coneixeu algun plat típic de Copons o la vostra versió de la crema de carbassa, la podeu enviar a, hortsdelrec@gmail.com

Què s’està fent ...

Escric aquestes línies l’endemà de l’assemblea d’aquest any, l’única que hem tingut el 2012. Fins a final de legislatura tenim el propòsit de fer-ne dues anuals, una a l’estiu i una altra a l’hivern. Començo així perquè hi ha dues frases que van sortir ahir a l’assemblea que no deixen de repicar en el meu cap i m’han fet canviar el que ja tenia preparat per aquesta edició.

L’Ajuntament no és una empresa

Aquesta és una de les frases recurrents que he hagut d’escoltar en diverses ocasions i en diferents escenaris. Vagi per davant que hi estic completament d’acord, ja que els “beneficis” de l’administració municipal no sempre són o han de ser econòmics. Ara bé, justament al darrera d’aquesta afirmació s’han ocultat anys i panys de mala gestió dels recursos, generant ingents quantitats de deute públic.

Avui més que mai, hem d’apropar l’administració pública als criteris empresarials, ja que els recursos són escassos i els hem de treure el màxim de profit. Junts haurem de decidir quins són els “beneficis socials” que mantenim i els que no, per tal de poder transitar sense excessives dificultats els propers anys.

L’Ajuntament és la casa de tots, i no pretenc dir un tòpic, sinó recordar-vos que realment és així i és amb aquesta consciència que hem d’actuar, ja que els recursos que gestionem són els recursos de tots i els administren amb la finalitat de millorar el benestar de tots.

Si tenim tants deutes millor que no invertim

Aquesta és la segona frase. És cert que la nostra situació econòmica no ha millorat quantitativament, però sí que ho ha fet qualitativament i això ens dóna un marge de maniobra, i encara que petit existent.

Cal dir, per evitar malentesos, que els diners per a les inversions no els disposa l’Ajuntament sinó que ens vénen de les Administracions públiques de Catalunya i en algun cas excepcional de l’Estat espanyol, de manera que podríem dir que les inversions no les fem nosaltres en diners però sí que les planifiquem nosaltres, ja que la planificació és competència municipal.

L’objectiu de la planificació de les inversions per als propers 4 anys és millorar els equipaments dels serveis bàsics, el manteniment i l’operativitat del patrimoni actual i l’adequació a llei d’alguns equipaments existents.

Però sobretot, l’objectiu fonamental de les inversions és no deixar Copons enrere, aprofitar les oportunitats de millorar el nostre poble i en conseqüència guanyar en benestar i en patrimoni. Això, procurant que aquestes inversions no suposin un cost de manteniment que no puguem suportar.

Probablement, no podrem assolir tots els projectes que ens proposem, ja que les polítiques de retallades i d’aplicació dels recursos són molt restrictives, però això no treu que ho hem d’intentar i no deixar-nos vèncer per la por del moment ni per les dificultats que se’ns presentin.

Repeteixo, l’Ajuntament som tots i l’equip de govern les persones en les que heu confiat i delegat l’administració dels recursos de tots. Això ens posa al vostre servei. Segur que tindrem encerts i que cometrem errors, no n’estem exempts, però amb la cooperació i la complicitat de tots podem arribar molt lluny.

Cesc Salamé, Alcalde

Els morts no plore

Ricard Closa Martínez / www.contacontes.blogspot.com

La sala de vetlla era a la primera planta del tanatori, un d’aquests edificis moderns, dissenyat per un arquitecte de renom amb la pretensió de donar-li vida a la mort. Un lloc agradable, de llum diàfana i reconfortant. Des d’on era podia veure, a través de la finestra, la boira baixa cobrint la ribera plena de pollancres despullats damunt d’un mosaic de fulles. En aquell moment la sala era buida i, bressolat pel silenci i l’escalf de l’espai em vaig adormir. Vaig somiar amb ella. Vaig somiar que sopàvem en un restaurant amb estrelles Michelin, compartint plats impossibles maridats amb els millors vins del país. Jo en tenia prou de gaudir de la seva companyia, assaborir la seva veu, flairar la seva olor, fondre’m veient aquella manera que tenia de riure amb els ulls.

Va ser quan ens van servir les primeres postres, — falses cireres amb gelatina de kirsh —, que m’ho va dir. Que havia conegut algú altre, que se n’havia enamorat a l’instant i que la seva vida ja no tenia cap sentit si no era al costat d’aquella persona. Que no em volia fer mal fent durar més l’engany i que sempre em guardaria en un racó del seu cor.

Més tard, quan entre llàgrimes ens vam acomiadar vaig tenir la certesa que no ens tornariem a veure mai més i alguna cosa se’m va girar dins el cervell, doncs, des d’aquell precís instant, va néixer en mi un impuls visceral de matar el lladre que me l’havia pres. En el somni, seguia a l’amant furtiu, de nit, sota una pluja fina, per carrerons sòrdids. Al tombar d’una cantonada em treia de sota l’americana un revòlver que mai no he tingut i encanonava aquell home per darrera amb la convicció d’un assassí. Abans que jo pogués disparar-li però, ho feia ell, girant-se de sobte, armat com si m’esperés. Amb dos trets em llevava la vida.

Em va despertar la remor d’unes veus, la sala de vetlla era plena de parents, uns de coneguts i d’altres que no, que es lamentaven amb cara de circumstàncies. La boira a la ribera s’havia esvaït, el vent desfeia el mosaic de fulles una vegada i una altra i jo, que m’ho mirava des dins el fèretre, d’haver pogut, hauria deixat anar unes quantes llàgrimes, però com bé he pogut comprovar, els morts no plore.

Activitats

Associació Esportiva Copons

Abel Castell
Regidor d’Esports

Bones. Com sabeu, més enllà de les meves responsabilitats com a regidor i en concret de l’Àrea d’Esports, sóc un esportista practicant ja que considero la pràctica esportiva com un estil de vida que té favorables conseqüències en la salut. En el meu primer escrit no us vull parlar dels beneficis de l’esport ni de les coses que s’han fet al llarg de l’any, ja que la majoria n’esteu assabentats. Com jo, en aquest poble hi ha persones que també han fet i fan de l’esport un estil de

vida. Tot això em fa pensar que a Copons tenim un conjunt de valors associats a l’esport dignes de ser transmesos a les generacions més joves i treure’n algun profit. Crec que tota aquesta tradició, des de l’equip de futbol de Copons que tanta nomenada ha tingut, així com el present, en el que comptem amb esportistes d’èlit de diverses disciplines, ens hauria de servir com a exemple per a fomentar la pràctica esportiva en la major diversitat possible. Com ja he manifestat en públic en diverses ocasions, considero que cal organitzar-se per fer visible aquest potencial del poble. I la millor manera de fer-ho és crear una associació de caràcter esportiu que s’ocupi d’organitzar esdeveniments i col·laborar en projectes esportius per tal d’encomanar-ho a les generacions més joves del nostre poble i atraure també esportistes d’arreu. No cal que aquesta associació estigui formada exclusivament per esportistes, encara que és molt recomanable que en formin part

àmpliament. Imagino una associació de persones que valoren la pràctica esportiva i són conscients de la seva necessitat. Com també hem manifestat en diverses ocasions des de l’Ajuntament, disposar d’una associació ens ajudarà indubtablement a tenir més accés a recursos, siguin econòmics o materials, per tal de fer possibles els projectes de l’associació. No només tindriem el suport econòmic de l’Ajuntament, sinó que tindriem accés a altres ajuts públics i privats que ens permetrien plantejar-nos esdveniments de caràcter més general i no només locals i que suposarien una major projecció del poble, i en definitiva l’atracció d’una economia a la que ara no hi tenim accés. En resum, us convido a què hi reflexioneu, a què penseu en clau d’equip, i que si sumem forces serem capaços d’assolir fites que ara ni imaginem. Animeu-vos! Estic a la vostra disposició per començar a caminar o a córrer! Com i quan vulgueu!

Torre de Santa Caterina

Manresa

Ramon Serra Llacuna

Torre de Santa Caterina, Manresa

La Torre de Santa Caterina, de basament cilíndric, s'aixecà en el turó homònim l'any 1836, amb motiu de les guerres entre carlins i isabel·lins, gairebé coincidint amb l'ampliació del castell de Puigterra, avui totalment desaparegut. Està situada a 274 m d'altitud. Relativament ben conservada, una porta barra l'accés a l'interior. Des de fora sembla que hostatja un grapat d'antenes i altres estris moderns de telecomunicacions. La visita és aconsellable perquè des d'aquest espai es gaudeix d'una de les millors panoràmiques de la capital del Bages, amb la Basílica de Santa Maria (La Seu), edifici més emblemàtic del gòtic religiós manresà, a primer terme.

Transports i telèfons d'interès

Transports

ALSA

Telèfon: 902 42 22 42
Web: www.alsa.es

Calaf - Igualada			
Calaf	Els Prats de Rei	Copons	Igualada
10:44 h	10:49 h	10:57 h	11:18 h
19:29 h	19:34 h	19:42 h	20:03 h
Igualada - Calaf			
Igualada	Copons	Els Prats de Rei	Calaf
08:27 h	08:48 h	08:56 h	09:01 h
17:57 h	18:18 h	18:26 h	18:31 h

Hispano Igualadina - Monbus

Telèfon: 902 29 29 00
Web: www.igualadina.net

De dilluns a divendres			
Calaf - Igualada			
Calaf	Copons	Igualada C.	Igualada E.
06:40 h	06:50 h	07:13 h	07:15 h
10:30 h	10:45 h	11:07 h	11:10 h
15:15 h	15:30 h	15:53 h	15:55 h
Igualada - Calaf			
Igualada E.	Igualada H.	Copons	Calaf
09:30 h	09:33 h	09:50 h	10:00 h
12:00 h		12:30 h	12:45 h
18:45 h		19:15 h	19:30 h

Dissabtes			
Calaf - Igualada			
Calaf	Copons	Igualada C.	Igualada E.
10:30 h	10:45 h	11:07 h	11:10 h
15:15 h	15:27 h	15:38 h	15:40 h
Igualada - Calaf			
Igualada E.	Igualada H.	Copons	Calaf
12:00 h	12:10 h	12:25 h	12:40 h
18:45 h		19:15 h	19:30 h

Taxis

Parades a Igualada: Passeig Verdaguer, s/n
Servei Taxi 24 hores: Ricard Tomas, Tel. 609 47 82 19

No callis, mulla't i digues-hi la teva!
Opinió, retalls d'història, actualitat, esports...
I ara ens ho pots enviar per correu electrònic:
camiral@copons.net

Horari atenció públic ajuntament
de dilluns a divendres de 9 h. a 13 h.
dijous tancat

www.copons.net

Menú migdia

Servei de menú diari

L'Ajuntament de Copons inicia el servei de menú migdia per a qualsevol persona resident al poble. Aquest servei està pensat, principalment, per a les persones amb la seva autonomia limitada, encara que tothom pot fer-ne ús. Per més informació dirigir-se a l'ajuntament.

Telèfons d'interès

Ajuntament de Copons info@copons.net	93 809 00 00
Consultori Mèdic	93 809 01 50
Assistentia Social	93 809 08 80
Servei de Podologia: Judit Muns	637 94 38 76
Àrea Sanitària Rural	93 805 38 18
Associació Defensa Forestal	93 809 00 00
Bombers (emergències)	112
Ambulàncies i Emergències Mèdiques	061
Mossos d'Esquadra (emergències trànsit)	088
Mossos d'Esquadra (Igualada)	93 875 98 40
Protecció Civil Igualada	93 803 12 34
Repsol Butano	93 803 15 17
Avaries gas / Insmagas	901 12 12 12
Fecsa	900 77 00 77
Aigües de Rigat	93 803 14 83
Telefònica Avaries	1002
Antena col·lectiva	616 52 23 13
Correus	93 869 85 94
Oficina Consorci Turisme Alta Anoia	93 868 03 66
Escola	93 809 01 42
Bàscula pública	647 36 42 76
Bibliobús Montserrat b.Montserrat@diba.es	616 98 83 52

Establiments i empreses

Tot Circ info@totcirc.com	938 090 081 686 837 225
Queviures Mas	938 090 002
Fleca Llió	938 090 075
Brodats Sala Farré SCP	938 090 027
Escorxador, Closa i Fills	938 090 036
Fusteria Josep Tomàs Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria	938 090 093 655 813 952
Bar Piscina de Copons	938 090 841
Refugi de Copons	938 090 127
La botiga de l'Artesà info@labotigadelartesa.com	938 090 815
Centre Dankaes	650 463 834
Autoreparacions Llió	609 590 450
CatPaintball	629 064 539
Constructors:	
Rafael Solé	699 294 732
Construccions Successors de Closa Serra, SCP	938 090 802
Josep Rosich	630 066 519
Francesc Pascual	636 412 160
Ramaders:	
Cal Torra de la Masia	938 090 187
Antoni Marimon	699 775 580
Manel Marimon	686 617 457
Granja Argullol	938 090 032

CEDIDA PER JOSEP RIERA

Festa de l'arbre. Any 1970

CEDIDA PER JORDI SAUMELL GASSÓ

Corpus

CEDIDA PER JOSEP RIERA

CEDIDA PER DOLORS FARRÉS

Molí de la Roda

CEDIDA PER RAMON SERRA

Concurs de sardanes. Any 1962

CEDIDA PER IMMA LLURÓ TORRENTS

Aplec de Sant Gabriel. Any 1935

CEDIDA PER ANTONI VILA

Camió estibat al Cement. Any 1958